

ΝΙΚΟΣ
ΜΠΑΚΟΥΝΑΚΗΣ
nbak@tovima.gr

Γλώσσα, έρωτας

Kυκλοφόρησε τον περασμένο φθινόπωρο στα ελληνικά, αλλά δεν του δόθηκε η προσοχή που του άξιζε. Είναι το βιβλίο της Αντρέα Μαρκολόνγκο «Η υπέροχη γλώσσα. 9 λόγοι για ν' αγαπήσεις τα αρχαία ελληνικά» (La lingua geniale. 9 ragioni per amare il greco), που εκδόθηκε από τον Πατάκη (μετάφραση Άννα Παπασταύρου). Το βιβλίο αποτελεί εκδοτικό φαινόμενο στη γειτονική Ιταλία, καθώς έχει ξεπέρασε σε πωλήσεις τα 200.000 αντίτυπα. Η συγγραφέας, μόλις 30 ετών, απόφοιτη φιλολογίας αλλά με καριέρα στην εταιρική και πολιτική επι-

κοινωνία (υπήρξε σύμβουλος και λογογράφος του Ματέο Ρέντσι), γράφει για τη σχέση της με τα ελληνικά με έναν τρόπο άμεσο, ευαίσθητο, αλέγρο, χιουμοριστικό, που δεν μπορεί να αφήσει ασυγκίνητο κανέναν αναγνώστη. «Οποιος διάβασε αυτό το βιβλίο και δεν αγάπησε τα ελληνικά, τότε δεν είναι σε θέση να νιώσει καμιά περιέργεια, καμία συγκίνηση» παρατήρησε ένας κριτικός για το βιβλίο της Μαρκολόνγκο, που έχει τη μορφή ενός ημερολογίου. Η Μαρκολόνγκο μετατρέπει σε συναρπαστικό αφήγημα την ελληνική γραμματική. Δημιουργεί σαστίνες γράφοντας για ρη-

ματικούς τύπους, γένη, πτώσεις, εγκλίσεις, δηλαδή για πράγματα που θεωρούνται «βαρετά», ιδιαίτερα σε μια σχολική τάξη. Ανάμεσα στους λόγους που αναφέρει η συγγραφέας είναι τα τρία γένη (αρσενικό, θηλυκό, ουδέτερο) και οι τρεις αριθμοί (ενικός, πληθυντικός, δυϊκός). Είναι επίσης το ρήμα, που δίνει σημασία περισσότερο στην «όψη» παρά στον χρόνο. Αυτό που μετράει δεν είναι το παρελθόν ή το μέλλον αλλά αυτό που μόλις γίνεται ή έχει ολοκληρωθεί. Είναι ακόμα η ευκτική, μια έγκλιση που δεν υπάρχει σε καμία άλλη γλώσσα, «μια έγκλιση που την έλεγαν επιθυμία», ικανή

να εκφράσει τις χιλιάδες αποχρώσεις του πιθανού και του ευκταίου. Και τι να πει κανείς για τις πτώσεις, που ρυθμίζουν την αναρχία των λέξεων, συνδυάζοντας και τάξη και αναρχία. Η Αντρέα Μαρκολόνγκο, που έχει «χτυπίσει» στην πλάτη της τατουάζ με φράση από τη «Μήδεια» του Σενέκα, μολονότι είναι ερωτευμένη με τον Ευριπίδη, ανήκει στους νέους επιστήμονες που μπορούν να ξανανάψουν την ερωτική φλόγα για τις κλασικές γλώσσες. Το παράδειγμά της δείχνει επίσης ότι η φιλολογία μπορεί να οδηγήσει παντού (στην Ελλάδα, αυτό δεν το έχουμε ακόμη μάθει).

